ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ 30ής ΙΟΥΝΙΟΥ 1983 [1]

Henri de Compte κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Υπόθεση 122/83 R

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Αίτηση αναστολής πειθαρχικής διαδικασίας επικαλούμενη προσβολή των δικαιωμάτων υπερασπίσεως — Δυνατότητα του ενδιαφερομένου να επικαλείται ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου τις υποτιθέμενες ανωμαλίες της διαδικασίας — Αδικαιολόγητη αναστολή της διαδικασίας

(Κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

Στην υπόθεση 122/83 R,

Henri de Compte, πρώην προϊστάμενος του τμήματος «Ταμείο και Λογιστήριο» και λογιστής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενος από τον Gaston Vogel, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο του Vogel, 5, rue C.-M.-Spoo,

προσφεύγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον M. Peter, προϊστάμενο του τμήματος διοικητικών νομικών θεμάτων, επικουρούμενο από τον Alex Bonn, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο του δικηγόρου Bonn, 22, Côte d'Eich,

καθού,

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση περί αναστολής της πειθαρχικής διαδικασίας που έχει κινηθεί κατά του προσφεύγοντος,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ, αντικαθιστών τον πρόεδρο του Δικαστηρίου δυνάμει των άρθρων 96, παράγραφος 1, 85, δεύτερη παράγραφος, και 11, δεύτερη παράγραφος, του κανονισμού διαδικασίας,

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

Περιστατικά και ιστορικό

1. Για το ιστορικό της παρούσας υπόθεσης γίνεται παραπομπή στις διατάξεις που έχουν εκδοθεί στις 22 Νοεμβρίου 1982 και στις 13 Δεκεμβρίου 1982 στην υπόθεση 293/82 R μεταξύ των ίδιων διαδίκων.

2. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, κατόπιν των διατάξεων αυτών, το Κοινοβούλιο αποφάσισε να ακυρώσει την πειθαρχική διαδικασία που είχε προηγουμένως κινηθεί κατά του προσφεύγοντος και να κινήσει εναντίον του νέα διαδικασία. Σύμφωνα με το άρθρο 87, δεύτερη παράγραφος, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, προηγήθηκε ακρόαση του De Compte στις 28 Ιανουαρίου 1983. Μετά από την ακρόαση αυτή, το Κοινοβούλιο διατύπωσε τις εναντίον του κατηγορίες και τις έφερε εκ νέου ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου.

3. Από τις δηλώσεις των διαδίκων προκύπτει ότι δεν υπάρχει αμφισβήτηση πλέον ως προς τη σύνθεση του πειθαρχικού συμβουλίου. Με έγγραφο, όμως, της 20ής Μαΐου 1983, ο προσφεύγων ζήτησε από το Κοινοβούλιο να αναστείλει την πειθαρχική διαδικασία εν αναμονή του πορίσματος της διοικητικής έρευνας που είχε διατάξει η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε στις 7 Ιουνίου 1983 από τον πρόεδρο του Κοινοβουλίου. Στην απάντηση αυτή τονίζεται ότι οι εργασίες μιας κοινοβουλευτικής επιτροπής είναι ανεξάρτητες από τις πειθαρχικές διαδικασίες που καθορίζονται από τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως.

4. Ο προσφεύγων, ο οποίος κλήθηκε ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου για την 1η Ιουλίου 1983, άσκησε στις 29 Ιουνίου 1983 προσφυγή, με την οποία ζητεί, αφενός μεν, την ακύρωση της πειθαρχικής διαδικασίας κατά το μέτρο που αναφέρεται σε κατηγορίες που στηρίζονται σε ανύπαρκτη κανονιστική διάταξη, εφόσον αυτή έχει καταργηθεί, αφετέρου δε, την ακύρωση της προαναφερθείσας απάντησης, με την οποία ο πρόεδρος του Κοινοβουλίου απέρριψε

την αίτηση του προσφεύγοντος περί αναστολής της πειθαρχικής διαδικασίας ενόσω δεν γνωστοποιείται το πόρισμα της διοικητικής εξετάσεως. Με συμπληρωματικό υπόμνημα, που κατατέθηκε στις 30 Ιουνίου 1983, ο προσφεύγων προσήψε ακόμη στο Κοινοβούλιο ότι του απαγόρευσε κάθε πρόσβαση στο λογιστήριο. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η συνέχιση της πειθαρχικής διαδικασίας, υπό τις συνθήκες αυτές, προσβάλλει σοβαρά τα δικαιώματα υπερασπίσεως.

5. Κατά την κατάθεση της κύριας προσφυγής, ο προσφεύγων υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση με την οποία ζητεί την αναστολή της εν εξελίξει πειθαρχικής διαδικασίας.

6. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στις 30 Ιουνίου 1983 και μετά την ακρόαση αυτή εκδόθηκε προφορικά η παρούσα διάταξη.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

7 Ως προς την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων απαιτούνται να γίνουν, πρώτον, ορισμένες παρατηρήσεις όσον αφορά το παραδεκτό της. Είναι πράγματι αμφίβολο κατά πόσο η απάντηση της 7ης Ιουνίου 1983, με την οποία ο πρόεδρος του Κοινοβουλίου απέρριψε την αίτηση του προσφεύγαντος περί αναστολής της πειθαρχικής διαδικασίας, μπορεί να θεωρηθεί ως προσβλητή πράξη υπό την έννοια του άρθρου 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Η απάντηση αυτή εντάσσεται σε μια πειθαρχική διαδικασία που κίνησε το Κοινοβούλιο και είναι αμφίβολο αν το Δικαστήριο μπορεί να επέμβει στην εξέλιξη της διαδικασίας αυτής, προτού καταλήξει σε οριστική απόφαση επί της ουσίας. Σχετικά, ενδείκνυται η παραπομπή στη διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 1981 και στην απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 60 και 190/81, IBM κατά Επιτροπής (Συλλογή, σσ. 1857 και 2639), οι οποίες, παρόλο που έχουν εκδοθεί επί διαφορετικού θέματος, εμφανίζουν κάποια αναλογία με την παρούσα υπόθεση από δικονομικής πλευράς.

8 Επειδή όμως η επίλυση του ζητήματος αυτού συνάπτεται με την εξέταση του παραδεκτού της προσφυγής στην κύρια δίκη, η παρούσα δε υπόθεση δεν μπορεί να επιλυθεί βάσει άλλων σκέψεων, δεν παρίσταται ανάγκη να κριθεί προκαταρκτικά αυτό το ζήτημα του παραδεκτού.

Επί του αιτούμενου μέτρου αναστολής

9 Κατά το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, εναπόκειται στον αιτούντα να προσδιορίσει τα περιστατικά που αποδεικνύουν το επείγον, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητεί.

10 Το επείγον, εν προκειμένω, δεν μπορεί να παραγνωριστεί, δεδομένου ότι ο προσφεύγων έχει κληθεί να παρουσιαστεί ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου εντός σύντομης προθεσμίας και έχει συμφέρον να αποσαφηνίσει τη νομική του θέση πριν από την ημερομηνία αυτή.

11 Πρέπει επομένως να εξεταστεί αν, εκ πρώτης όψεως, η αίτηση περί αναστολής της πειθαρχικής διαδικασίας παρίσταται δικαιολογημένη.

12 Ο προσφεύγων υποστηρίζει επί του θέματος αυτού, αφενός μεν, ότι παρεμβλήθηκε απαράδεκτο εμπόδιο στα δικαιώματα υπερασπίσεως, λόγω του ότι το Κοινοβούλιο του απαγόρευσε την πρόσβαση στην υπηρεσία του λογιστηρίου και κίνησε την πειθαρχική διαδικασία προτού ακόμη γνωστοποιηθεί το αποτέλεσμα της διεξαγόμενης διοικητικής εξέτασης, αφετέρου δε, ότι η πειθαρχική διαδικασία στερείται νόμιμης βάσης, διότι στηρίζεται σε ανύπαρκτη κανονιστική διάταξη, καθόσον είναι καταργημένη.

13 Ως προς το θέμα αυτό, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο προσφεύγων έχει τη δυνατότητα να προβάλει τους ισχυρισμούς αυτούς για την υπεράσπισή του ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου και ότι, κατά το στάδιο αυτό, το εν λόγω συμβούλιο είναι αρμόδιο να κρίνει το λυσιτελές και τη βασιμότητά τους. Παρατηρείται, επιπλέον, ότι η απόφαση που θα εκδοθεί ενδεχομένως κατά τη λήξη της πειθαρχικής διαδικασίας μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

14 Επομένως διασφαλίζονται τα δικαιώματα υπερασπίσεως, αφού ο προσφεύγων απολαύει πλήρους νομικής προστασίας στο πλαίσιο της πειθαρχικής διαδικασίας που ρυθμίζει ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως και, συνεπώς, δεν συντρέχει λόγος για το προσωρινό μέτρο που ζητεί.

Διά ταύτα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ, αντικαθιστών τον πρόεδρο του Δικαστηρίου δυνάμει των άρθρων 96, παράγραφος 1, 85, δεύτερη παράγραφος, και 11, δεύτερη παράγραφος, του κανονισμού διαδικασίας,

διατάσσει:

1) **Απορρίπτει την αίτηση αναστολής της πειθαρχικής διαδικασίας την οποία έχει κινήσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά του προσφεύγοντος.**

2) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Κρίθηκε και εκδόθηκε στο Λουξεμβούργο στις 30 Ιουνίου 1983.

Ο γραμματέας
κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος
αντικαθιστών τον πρόεδρο του Δικαστηρίου

P. Pescatore